

Temeljem članka IV.4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine na 15. sjednici Zastupničkog doma, održanoj 26. rujna 2007. godine, i na 9. sjednici Doma naroda, održanoj 29. listopada 2007. godine, usvojila je

ZAKON

O ELEKTRONSKOM PRAVNOM I POSLOVNOM PROMETU

POGLAVLJE I. UVODNE ODREDBE

Članak 1.

(Predmet Zakona)

Ovim se Zakonom uređuje pravni okvir za odredene aspekte elektronskog pravnog i poslovnog prometa, koji obuhvaća poduzimanje i pružanje usluga informacijskog društva, obveze davatelja usluga u vezi s informiranjem, zaključivanje ugovora i odgovornost davatelja usluga.

Članak 2.

(Primjena Zakona)

- (1) Odredbe ovoga Zakona, koje se odnose na usluge informacijskog društva, ne primjenjuju se na sljedeće usluge informacijskog društva:
 - a) djelatnost javnog bilježnika ili ekvivalentnih profesija, u mjeri u kojoj je uključena izravna i specifična veza s obavljanjem funkcija javnih tijela,
 - b) zastupanje stranaka i obrana njihovih interesa pred sudovima,
 - c) nagradne igre i igre na sreću za koje se plaća ulog s novčanom vrijednošću, uključujući lutrije i kladjenje.
- (2) Ovim se Zakonom ne mijenjaju propisi iz područja oporezivanja, zaštite podataka, te propisi koji se odnose na sporazume između poduzeća, odluke koje donose udruge poduzeća ili praksu uskladenu sa sporazumima u svrhu podjele tržišta ili fiksiranja cijena (cartel law).
- (3) Opće odredbe o elektronskoj poruci (čl. 4 do 11.) primjenjuju se ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

Članak 3.

(Definicije)

U smislu ovoga Zakona, uporabljeni izrazi znače:

- a) **podaci u elektronskom obliku:** podaci koji su formirani, sačuvani, poslati, primljeni ili izmjenjivi na elektronski način;
- b) **elektronska poruka:** niz podataka koji su poslati ili primljeni na elektronski način, što uključuje, prije svega, elektronsku razmjenu podataka i elektronsku poštu;
- c) **pošiljatelj elektronske poruke:** osoba koja je samo poslala elektronsku poruku ili je poruka bila poslana u njezino ime prema njezinoj volji; posrednik elektronske poruke ne smatra se pošiljateljem elektronske poruke;
- d) **naslovnik elektronske poruke:** osoba kojoj je pošiljatelj namijenio elektronsku poruku;

- e) **primatelj elektronske poruke:** osoba koja je primila elektronsku poruku; posrednik elektronske poruke ne smatra se primateljem ove elektronske poruke;
- f) **posrednik elektronske poruke:** osoba koja za drugu osobu pošalje, primi, sačuva elektronsku poruku ili nudi druge usluge u vezi s elektronskom porukom;
- g) **informacijski sustav:** programska, strojarska, komunikacijska i druga oprema koja djeluje samostalno ili u omrežju i namijenjena je sakupljanju, procesiranju, distribuiranju, uporabi i drugoj obradi podataka u elektronskom obliku;
- h) **usluga informacijskog društva:** usluga koja se uobičajeno pruža za naknadu elektronskim sredstvima na daljinu i na pojedinačan zahtjev korisnika, a naročito: *on-line* prodaja roba i usluga, *on-line* davanje informacija, *on-line* reklamiranje, elektronski pretraživači i mogućnosti traženja podataka, kao i usluge kojima se prenose informacije putem elektronske mreže i omogućuje pristup takvoj mreži ili čuvaju informacije korisnika; u smislu ove definicije izrazi:
- 1) na daljinu - znači da se usluga pruža bez istodobne prisutnosti stranaka;
 - 2) elektronskim sredstvima - znači da je usluga u početku poslana i primljena na odredištu elektronskom opremom za obradu (uključujući digitalnu kompresiju) i čuvanje podataka, i u cijelosti poslana, prenesena i primljena žičanim, radijskim, optičkim ili drugim elektromagnetskim sredstvima;
 - 3) na pojedinačan zahtjev korisnika - znači da je usluga pružena prijenosom podataka na pojedinačan zahtjev.
- i) **davatelj usluga:** svaka fizička ili pravna osoba koja pruža usluge informacijskog društva;
- j) **korisnik:** svaka fizička ili pravna osoba koja s ciljem postizanja profesionalnih ili drugih rezultata koristi usluge informacijskog društva, naročito radi dobivanja informacije ili njihove dostupnosti;
- k) **potrošač:** svaka fizička osoba koja djeluje s ciljem koji ne spada u njegovu ili njezinu trgovinsku, poslovnu ili profesionalnu djelatnost;
- l) **komercijalna komunikacija:** promidžba i drugi oblici komuniciranja kojima se reklamiraju, izravno ili neizravno, robe i usluge ili ugled kompanije (poduzetnika), organizacije ili osobe koja obavlja komercijalnu, industrijsku ili obrtničku djelatnost ili se bavi reguliranom profesijsom, osim:
- 1) podataka koji omogućuju izravan pristup radu poduzetnika, kakvi su ime domene ili elektronska poštanska adresa, kao i
 - 2) slobodnih i naročito bez finansijske protuusluge obrađenih podataka koji se odnose na robe, usluge ili ugled kompanije (poduzetnika), organizacije ili osobe.

POGLAVLJE II. ELEKTRONSKA PORUKA I PODACI U ELEKTRONSKOM OBLIKU

Odjeljak A. Elektronska poruka

Članak 4.

(Dispozitivni karakter pojedinih odredaba)

Osobe mogu urediti svoje odnose pri stvaranju, slanju, primanju, čuvanju ili na drugi način obrađivanju elektronskih poruka drukčije nego što je ovim Zakonom određeno ako iz pojedine odredbe ovoga Zakona, ili iz njezinog smisla, ne proizilazi nešto drugo.

Članak 5.

(Podrijetlo elektronske poruke)

- (1) Smatra se da elektronska poruka potječe od pošiljatelja elektronske poruke (u dalnjem tekstu: pošiljatelj):
 - a) ako je pošiljatelj on osobno;
 - b) ako je pošiljatelj osoba koju je pošiljatelj ovlastio;
 - c) ako je pošiljatelj informacijski sustav kojim upravlja sam pošiljatelj ili netko drugi po njegovom nalogu da djeluje samostalno;
 - d) ako je naslovnik elektronske poruke za potvrdu izvora elektronske poruke uporabio, između pošiljatelja i primatelja elektronske poruke (u dalnjem tekstu: primatelj), s tim ciljem unaprijed dogovorenou tehnologiju i postupak.
- (2) Odredbe stavka (1) ovoga članka ne primjenjuju se u slučaju:
 - a) ako je pošiljatelj obavijestio primatelja da elektronska poruka nije njegova i primatelj imao razumno vrijeme da djeluje u skladu s tim,
 - b) ako je primatelj znao ili je mogao znati da je postupio s pažnjom dobrog domaćina, odnosno dobrog gospodarstvenika, ili da je uporabio dogovorenou tehnologiju i postupak kada elektronska poruka nije pošiljateljeva.

Članak 6.

(Samostalnost elektronske poruke)

Primatelj ima pravo svaku primljenu elektronsku poruku smatrati samostalnom i postupati sukladno s tim, osim ako je znao ili je mogao znati da je postupio s pažnjom dobrog domaćina, odnosno dobrog gospodarstvenika, ili da je uporabio dogovorenou tehnologiju i postupak kada se radi o ponovljenoj elektronskoj poruci.

Članak 7.

(Primitak elektronske poruke)

Ako pošiljatelj od primatelja primi potvrdu o primitku, smatra se da je naslovnik elektronske poruke primio tu elektronsku poruku, ali se ne smatra da je poslana elektronska poruka istovjetna primljenoj elektronskoj poruci.

Članak 8.

(Potvrda o primitku elektronske poruke)

- (1) Ako je pošiljatelj prije ili prilikom slanja elektronske poruke ili u samoj elektronskoj poruci zahtjevao ili je s primateljem dogovorio da se potvrdi primitak elektronske poruke i naveo da elektronsku poruku uvjetuje potvrdom o primitku, smatra se da elektronska poruka nije bila poslana dok pošiljatelj ne primi potvrdu o primitku.
- (2) Ako pošiljatelj ne navede da elektronsku poruku uvjetuje potvrdom o primitku i ne primi potvrdu o primitku u određenom ili dogovorenom roku ili u razumnom roku, ako rok nije određen ili dogovoren, pošiljatelj može obavijestiti primatelja da nije primio potvrdu o primitku i odrediti primjereno naknadni rok u kojem mora primiti potvrdu o primitku. Ukoliko pošiljatelj ni u tom roku ne primi potvrdu o primitku po prethodnoj obavijesti primatelja, smatra se da elektronska poruka nije poslana.

(3) Ako pošiljatelj s primateljem nije dogovorio oblik potvrde o primitku, potvrdom o primitku smatra se bilo koja samostalna ili druga potvrda primatelja, odnosno ponašanje primatelja koje je dovoljno da pošiljatelj zna ili može znati da je elektronska poruka primljena.

Članak 9.

(Vrijeme slanja elektronske poruke)

Ako nije drukčije dogovoreno, smatra se da je elektronska poruka poslana onoga trenutka kada uđe u informacijski sustav koji je izvan nadzora pošiljatelja ili osobe koja je elektronsku poruku poslala u ime pošiljatelja i sukladno s voljom pošiljatelja.

Članak 10.

(Vrijeme primitka elektronske poruke)

(1) Ako nije drukčije dogovoreno, smatra se da je trenutak primitka elektronske poruke trenutak kada elektronska poruka uđe u informacijski sustav primatelja.

(2) Ako je primatelj odredio poseban informacijski sustav za primitak elektronskih poruka, bez obzira na odredbu stavka (1) ovog članka, ukoliko nije drukčije dogovoreno, trenutak primitka elektronske poruke je:

a) kada elektronska poruka uđe u taj informacijski sustav,

b) ako je elektronska poruka poslana na drugi informacijski sustav, trenutak kada primatelj preuzme elektronsku poruku.

(3) Odredbe stavka (2) ovoga članka primjenjuju se i u slučaju kada se informacijski sustav nalazi u mjestu koje nije mjesto koje se, prema odredbama ovoga Zakona, smatra mjestom primitka elektronske poruke.

Članak 11.

(Mjesto slanja i mjesto primitka elektronske poruke)

(1) Ako nije drukčije dogovoreno, za mjesto iz kojeg je elektronska poruka poslana smatra se mjesto sjedišta ili prebivališta pošiljatelja u trenutku slanja elektronske poruke.

(2) Ako nije drukčije dogovoreno, za mjesto primitka elektronske poruke smatra se mjesto sjedišta ili prebivališta primatelja u trenutku primitka elektronske poruke.

(3) Ako pošiljatelj ili primatelj nema prebivalište, za mjesto primitka, odnosno mjesto slanja elektronske poruke, sukladno odredbama st. (1) i (2) ovoga članka, smatra se mjesto boravišta pošiljatelja u trenutku slanja elektronske poruke, odnosno mjesto boravišta primatelja u trenutku primitka elektronske poruke.

Odjeljak B. Podaci u elektronskom obliku

Članak 12.

(Pravno djelovanje podataka u elektronskom obliku)

Pravno djelovanje podataka u elektronskom obliku i njihova uporaba kao dokaznog materijala ne može se isključiti zbog činjenice da su u elektronskom obliku.

Članak 13.

(Čuvanje dokumenata, zapisa i podataka u elektronskom obliku)

(1) Kada je zakonom ili drugim propisom određeno da se određeni dokumenti, zapisi ili podaci čuvaju, mogu se sačuvati u elektronskom obliku:

- a) ako su podaci sadržani u elektronskom dokumentu ili zapisu dostupni i pogodni za kasniju uporabu;
- b) ako su podaci sačuvani u obliku u kojem su bili formirani, poslani ili primljeni ili u drugom obliku koji vjerodostojno predstavlja formirane, poslane ili primljene podatke;
- c) ako je iz sačuvane elektronske poruke moguće utvrditi od koga potječe, kome je poslana, te vrijeme i mjesto slanja ili primitka elektronske poruke;
- d) ako uporabljena tehnologija i postupci u dovoljnoj mjeri onemogućuju izmjenu ili brisanje podataka, odnosno daju pouzdano jamstvo u pogledu nepromjenjivosti poruke.

(2) Obveza čuvanja dokumenta, zapisa ili podataka iz stavka (1) ovoga članka ne odnosi se na podatke čija je jedina namjena da omoguće primitak ili slanje elektronske poruke (komunikacijski podaci).

(3) Kada je zakonom ili drugim propisom određeno da se određeni podaci predstavljaju ili čuvaju u izvornom obliku, smatra se da je elektronski oblik odgovarajući ukoliko su zadovoljeni uvjeti iz stavka (1) ovoga članka.

(4) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na podatke za koje su ovim Zakonom propisani strožiji ili posebni uvjeti čuvanja.

POGLAVLJE III. ODREĐENI PRAVNI ASPEKTI ELEKTRONSKOG PRAVNOG I POSLOVNOG PROMETA (ELEKTRONSKA TRGOVINA)

Odjeljak A. Poduzimanje i pružanje usluga informacijskog društva

Članak 14.

(Slobodno poduzimanje i pružanje usluga)

(1) Za poduzimanje i pružanje usluga davatelju usluga nije potrebna posebna službena dozvola, suglasnost, odobrenje ili koncesija ili udovoljavanje drugim zahtjevima jednakog pravnog djelovanja.

(2) Pravni propisi kojima se uređuje izdavanje dozvola za poduzimanje ili obavljanje poslovne, obrtničke ili strukovne djelatnosti, a koji ne vrijede isključivo za usluge informacijskog društva, ostaju nepromijenjeni. Isto vrijedi i za pravne propise koji se odnose na obveze objave ili koncesivne obveze telekomunikacijskih usluga.

Odjeljak B. Obveze informiranja

Članak 15.

(Opće informacije)

(1) Davatelj usluga dužan je korisnicima osigurati, lako i neposredno, stalno dostupne za raspolaganje, najmanje sljedeće informacije:

- a) svoje ime ili svoju tvrtku;
- b) mjesto i adresu svojeg sjedišta;
- c) podatke na temelju kojih korisnik može s njim žurno i neposredno stupiti u kontakt, uključujući svoju elektronsku poštansku adresu;

- d) ako je registriran u sudskom, trgovačkom ili sličnom javnom registru u kojem su uneseni njegovi podaci, svoj regalarski broj ili ekvivalentno sredstvo identificiranja u navedenom registru, kao i podatke o tom registru;
- e) ako djelatnost podliježe administrativnom nadzoru, podaci o nadzornom tijelu mjerodavnom za davalca usluga;
- f) ako davalac usluga podliježe pravnim propisima o reguliranim profesijama, podatke o profesionalnoj udruzi ili drugoj instituciji kod koje je registriran, profesionalni naziv i državu u kojoj je naziv dodijeljen, kao i obavijest o pravnim propisima o reguliranim profesijama koji se primjenjuju, i pristupu ovim propisima;
- g) ako postoji, identifikacijski broj koji se odnosi na porez na dodanu vrijednost.

(2) Ako usluga informacijskog društva sadrži cijene, one se prikazuju tako da ih prosječni korisnik može lako razumjeti i dodijeliti. Također, mora biti nedvojbeno prepoznatljivo jesu li u cijenu uključeni porez na dodanu vrijednost, kao i drugi porezi i dodatci, te troškovi dostave.

(3) Ostale obveze informiranja ostaju nepromijenjene.

Članak 16.

(Informacije koje mora sadržavati komercijalna komunikacija)

- (1) Davalac usluga dužan je osigurati da komercijalna komunikacija, koja je dio usluge informacijskog društva ili predstavlja takvu uslugu, jasno i nedvojbeno:
 - a) bude prepoznatljiva kao takva;
 - b) naznači fizičku ili pravnu osobu na čiji je zahtjev sačinjena komercijalna komunikacija;
 - c) promotivne ponude, kao što su sniženje cijena, premije i nagrade, naznači kao takve, kao i uvjete koji se moraju ispuniti za njihovo korištenje;
 - d) promotivna natjecanja ili igre naznači kao takve, kao i uvjete koji se moraju ispuniti da bi se u njima sudjelovalo.
- (2) Ostale obveze informiranja u vezi s komercijalnom komunikacijom, kao što su pravni propisi o dopustivosti promotivne ponude, promotivnih natjecanja i igara, ostaju nepromijenjeni.

Članak 17.

(Netražena komercijalna komunikacija)

- (1) Davalac usluga koji sredstvima elektronske pošte šalje komercijalne komunikacijske poruke, bez prethodne suglasnosti primatelja, dužan je osigurati jasnu i nedvojbenu prepoznatljivost komercijalne komunikacije kao takve prilikom njezinog primitka kod korisnika.
- (2) Regulatorna agencija za komunikacije Bosne i Hercegovine dužna je voditi listu u koju se, bez naknade, mogu upisati sve fizičke i pravne osobe koje su isključile opciju dostave komercijalne komunikacije putem elektronske pošte. Davatelji usluga iz stavka (1) ovog članka dužni su poštovati ovu listu.
- (3) Pravni propisi o dopuštenom i nedopuštenom dostavljanju komercijalne komunikacije putem elektronske pošte ostaju nepromijenjeni.

Članak 18.

(Komercijalna komunikacija u vezi s reguliranim profesijama)

(1) Davateljima usluga koji podliježu pravnim propisima o reguliranim profesijama dopušteno je komercijalno komuniciranje koje je sastavnim dijelom njihove usluge informacijskog društva ili predstavlja takvu uslugu.

(2) Pravni propisi o reguliranim profesijama koji ograničavaju komercijalnu komunikaciju za pripadnike ovih profesija, naročito s ciljem zaštite neovisnosti, ugleda i časti zvanja, zatim s ciljem osiguranja poslovne tajne i pridržavanja jasnijeg odnosa prema klijentima i drugim pripadnicima profesije, ostaju nepromijenjeni.

Odjeljak C. Zaključivanje ugovora

Članak 19.

(Informacije za zaključivanje ugovora)

(1) Davatelj usluga dužan je korisnika, prije davanja njegove ugovorne izjave volje (ponuda za zaključivanje ugovora ili izjava o prihvatanju ponude), jasno, razumljivo i nedvojbeno informirati o:

- a) različitim tehničkim koracima koji slijede u postupku davanja njegove ugovorne izjave volje i zaključivanja ugovora;
- b) podatak hoće li tekst ugovora koji se zaključuje davatelj usluga pohraniti, kao i mogućnost pristupa takvom tekstu ugovora;
- c) tehničkim sredstvima za prepoznavanje i ispravljanje unesenih pogrešaka prije davanja ugovorne izjave volje;
- d) jezicima na kojima se ugovor može zaključiti.

(2) Davatelj usluga dužan je naznačiti dobrovoljne kodekse poslovanja koje primjenjuje i osigurati informacije o elektronskom pristupu ovim kodeksima.

(3) Obveze informiranja iz st. (1) i (2) ovoga članka ne mogu se isključiti na štetu potrošača. One ne vrijede za ugovore koji se zaključuju isključivo putem elektronske pošte ili njoj jednake individualne komunikacije.

(4) Ostale obveze informiranja davatelja usluga ostaju nepromijenjene.

Članak 20.

(Davanje ugovorne izjave volje)

(1) Davatelj usluga dužan je korisniku staviti na raspolaganje adekvatna, učinkovita i dostupna tehnička sredstva pomoću kojih može, prije davanja svoje ugovorne izjave volje, prepoznati i ispraviti unesene pogreške.

(2) Davatelj usluga dužan je, bez odgode, elektronskim putem, potvrditi korisniku primitak elektronske ugovorne izjave volje.

(3) Obveze davatelja usluga iz st. (1) i (2) ovog članka ne mogu se isključiti na štetu potrošača. One ne vrijede za ugovore zaključene isključivo putem elektronske pošte ili njoj jednake individualne komunikacije.

Članak 21.

(Ugovorne odredbe i opći uvjeti poslovanja)

Davatelj usluga dužan je korisniku staviti na raspolaganje ugovorne odredbe i opće uvjete poslovanja, tako što ih može sačuvati i reproducirati. Ove se obveze ne mogu isključiti na štetu potrošača.

Članak 22.

(Primitak elektronske izjave volje)

Elektronske ugovorne izjave volje, druge pravno značajne elektronske izjave i elektronske potvrde o primitku, smatraju se primljenima kada ih stranka kojoj su namijenjene, pod uobičajenim okolnostima, može primiti. Ove se odredbe ne mogu isključiti na štetu potrošača.

Odjeljak D. Odgovornost davatelja usluga

Članak 23.

(Isključenje odgovornosti za prijenos)

- (1) Davatelj usluga koji, od strane korisnika osigurane (unesene) informacije, prenosi u komunikacijskoj mreži ili osigurava pristup do komunikacijske mreže nije odgovoran za informacije koje prenosi ako on:
- a) ne inicira prijenos,
 - b) ne izabere naslovnika prenesenih informacija,
 - c) ne izabere niti promijeni prenesene informacije.

- (2) Prijenos informacija i osiguravanje pristupa, u smislu stavka (1) ovoga članka, uključuje i automatsku, privremenu, prolaznu pohranu informacija koje se prenose ukoliko ta privremena pohrana jedino služi za prosljedivanje prijenosa u komunikacijskoj mreži i ukoliko se informacije ne čuvaju dulje nego što je to uobičajeno potrebno za prijenos.

Članak 24.

(Isključenje odgovornosti kod sredstava za pretragu)

- (1) Davatelj usluga koji korisnicima stavlja na raspolaganje stroj za pretrage i druga elektronska pomagala radi traženja informacija trećih osoba, nije odgovoran za informacije dobivene na upit ako on:
- a) ne inicira prijenos traženih informacija,
 - b) ne izabere naslovnika traženih informacija,
 - c) ne izabere niti promijeni tražene informacije.
- (2) Stavak (1) ovog članka ne primjenjuje se ukoliko je osoba od koje tražene informacije potječe podređena davatelju usluga ili je pod njegovim nadzorom.

Članak 25.

(Isključenje odgovornosti kod privremene (prolazne) pohrane - Cashing)

Davatelj usluga koji, od strane korisnika osigurane (unesene) informacije, prenosi u komunikacijskoj mreži nije odgovoran za automatsku, privremenu, prolaznu pohranu, koja jedino služi za formiranje učinkovitog prijenosa informacija drugim korisnicima na njihov zahtjev, ako on:

- a) ne promijeni informacije;
- b) postupi sukladno uvjetima za pristup informacijama;
- c) postupi sukladno propisima za ažuriranje informacija, utvrđenim općepriznatim industrijskim standardima u uporabi;

- d) nije postupio suprotno dopustivoj uporabi tehnologije za sakupljanje podataka o korištenju informacija, utvrđenoj općepriznatim industrijskim standardima u uporabi;
- e) bez odgode ukloni informacije koje je pohranio ili onemogući pristup do njih čim pouzdano sazna da je informacija kod prvog izvora prijenosa uklonjena iz mreže ili je pristup do nje bio onemogućen, ili da je sud ili drugo mjerodavno tijelo naložilo uklanjanje ili onemogućivanje pristupa.

Članak 26.

(Isključivanje odgovornosti kod pohrane stranih sadržaja - Hosting)

- (1) Davatelj usluga koji, od korisnika osigurane (unesene) informacije, pohrani nije odgovoran za informacije pohranjene na zahtjev korisnika ako on:
 - a) nema pouzdano saznanje o protupravnoj aktivnosti ili informaciji i iz zahtjeva za naknadu štete, također, nije upoznat o činjenicama ili okolnostima iz kojih je očita protupravna aktivnost ili informacija,
 - b) čim je dobio ova saznanja ili je upoznat, bez odgode, pristupi uklanjanju ili onemogućivanju pristupa informaciji.
- (2) Stavak (1) ovoga članka ne primjenjuje se ako je korisnik podređen davatelju usluga ili je pod njegovim nadzorom.

Članak 27.

(Isključivanje odgovornosti kod linkova)

- (1) Davatelj usluga koji sredstvima elektronskog povezivanja omogućuje pristup informacijama trećih osoba, nije dogovoran za takve informacije ako:
 - a) nema pouzdano saznanje o protupravnoj aktivnosti ili informaciji i iz zahtjeva za naknadu štete, također, nije upoznat o činjenicama ili okolnostima iz kojih je očita protupravna aktivnost ili informacija,
 - b) čim je dobio ova saznanja ili je upoznat, bez odgode, pristupi uklanjanju elektronske veze.
- (2) Stavak (1) ovoga članka ne primjenjuje se ako je osoba od koje informacije potječe podređena davatelju usluga ili je pod njegovim nadzorom, ili davatelj usluga predstavlja kao svoje informacije trećih osoba.

Članak 28.

(Opseg obveza davatelja usluga)

- (1) Davatelji usluga, navedeni u čl. 23 do 27. ovoga Zakona, nisu obvezni općenito nadgledati informacije koje su pohranili, prenijeli, ili učinili dostupnim, ili samoinicijativno tražiti oklonosti koje ukazuju na protupravne radnje.
- (2) Davatelji usluga, navedeni u čl. 23 i 26. ovoga Zakona, dužni su, na osnovi odgovarajućeg akta za to zakonom ovlaštenog suda, tome suđu dostaviti sve informacije pomoću kojih se korisnici njihovih usluga, s kojima su zaključili sporazume o prenošenju ili pohrani informacija, mogu istraživati, s ciljem sprečavanja, istraživanja, rasvjetljavanja ili procesuiranja sudske kažnjivog djela.
- (3) Davatelji usluga, navedeni u članku 26. ovoga Zakona, dužni su, na osnovi odgovarajućeg akta organa uprave, dostaviti imena i adrese korisnika svojih usluga s kojima su zaključili sporazume o pohrani informacija ako upoznatost o postojanju ovih informacija čini značajnu prepostavku za ispunjenje obveza toga organa.

(4) Davatelji usluga, navedeni u članku 26. ovoga Zakona, dužni su, na zahtjev trećih osoba, dati ime i adresu bilo kojeg korisnika svojih usluga sa kojim su zaključili sporazum o pohrani informacija ako treće osobe imaju prevladavajući pravni interes za utvrđivanje korisnikovog identiteta i određenog protuzakonitog činjeničnog stanja, te učine vjerojatnim da upoznatost o postojanju ovih informacija čini značajnu pretpostavku za pravno procesuiranje.

(5) Ostale obveze davatelja usluga u pogledu informiranja i suradnje s tijelima vlasti ili sudovima ostaju nepromijenjane.

Članak 29.

(Ostale odredbe)

(1) Odredbe čl. 23. do 28. ovoga Zakona ne mijenjaju zakonske propise prema kojima sud ili neko drugo tijelo vlasti može naložiti davatelju usluga da odustane, otkloni ili spriječi povrede prava.

(2) Stavak (1) ovoga članka, kao i čl. 23. do 28. ovoga Zakona, primjenjuju se i na davatelje koji na raspolaganje stavlju besplatne elektronske usluge.

POGLAVLJE IV. ADMINISTRATIVNE ODREDBE

Odjeljak A. Nadzor

Članak 30.

(Inspeksijski nadzor i provođenje nadzora)

(1) Inspeksijski nadzor nad primjenom ovoga Zakona obavljaju inspektori ministarstva nadležnog za informacijsko društvo.

(2) Davatelj usluga dužan je odrediti osobu koja će, na zahtjev inspektora, omogućiti pristup u poslovne prostorije tijekom radnog vremena. Davatelj usluga dužan je dostaviti ili pripremiti za inspekciju relevantne poslovne knjige i dokumentaciju, osigurati potrebne informacije, omogućiti pristup računalnoj opremi i uređajima te pružiti bilo koju drugu potrebnu pomoć.

(3) Inspектор je ovlašten za izuzimanje dokumentacije, ukoliko je to potrebno radi osiguravanja dokaza ili detaljnog utvrđivanja nepravilnosti, na razdoblje od najviše 15 dana, o čemu izdaje potvrdu.

Odjeljak B. Kaznene odredbe

Članak 31.

(Kaznene odredbe)

(1) Novčanom kaznom u iznosu do 6.000 KM kaznit će se za prekršaj davatelj usluga ako:

- a) povrijedi vlastite obveze informiranja iz članka 15. stavak (1) ovoga Zakona;
- b) povrijedi vlastite obveze informiranja u vezi s komercijalnom komunikacijom iz članka 16. ovoga Zakona;
- c) povrijedi vlastite obveze informiranja u vezi sa zaključivanjem ugovora iz članka 19. stavak (1) ovoga Zakona ili prema članku 19. stavak (2) ovoga Zakona ne ponudi elektronski pristup dobrotoljnim kodeksima poslovanja koje primjenjuje;
- d) ne stavi, sukladno članku 20. stavak (2) ovoga Zakona, na raspolaganje tehnička sredstva za prepoznavanja i korekciju unesenih pogrešaka;

e) ne stavi, sukladno članku 21. ovoga Zakona, na raspolaganje ugovorne odredbe i opće uvjete poslovanja na način da ih korisnik može sačuvati i kopirati.

(2) Ako je davatelj usluga pravna osoba, za prekršaj iz stavka (1) ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba novčanom kaznom u iznosu do 2.000 KM.

Odjeljak C. Transparentnost

Članak 32.

(Objave ministra pravde)

(1) Ministar pravde dužan je objaviti značajne sudske odluke ili odluke organa uprave o kojima je upoznat, a u vezi s uslugama informacijskog društva.

(2) Ministar pravde dužan je putem Interneta objaviti informacije o ugovornim pravima i obvezama korisnika, te adrese ustanova, institucija javnog prava i drugih tijela, iz kojih korisnici ili davatelji usluga mogu dobiti ostale informacije ili praktičnu pomoć

Članak 33.

(Kontakt ured)

Ministar pravde je, u svojstvu kontakt ureda, dužan surađivati s nadležnim službama drugih država i na Internetu objaviti adrese kontakt ureda drugih država o kojima je obaviješten.

Odjeljak D. Provedba Zakona

Članak 34.

(Tijela nadležna za provedbu Zakona)

Za provedbu ovoga Zakona nadležni su ministar nadležan za informacijsko društvo, te primjereno članku 17. ovoga Zakona, ravnatelj Regulatorne agencije za komunikacije Bosne i Hercegovine, i shodno čl. 32. i 33. ovoga Zakona, ministar pravde.

POGLAVLJE V. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 35.

(Stupanje na snagu)

Ovaj Zakon stupa na snagu u roku od šest mjeseci od dana objave u "Službenom glasniku BiH".

PS BiH broj 126/07
29. listopada 2007. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH
dr. **Milorad Živković**, v. r.

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH
Ilija Filipović, v. r.